

CEDRIC PRAKASH ÜZENETE

India Gujarat államából Bulányi György halála alkalmából

Kedves Testvérek, akik most végső búcsút vesztek Bulányi atyától...

Szívemből köszöntelek mindannyiótokat, amikor a szeretett Bulányi atyától, Gyurka bácsitól búcsút vesztek. Nyugodjék békében!

Amikor néhány nappal ezelőtt olvastam a halálhíréről szóló e-mail-üzenetet, első reakcióként hálaimát mondtam érte. Megköszöntem Istennek ezt a nagy lelket, ez a csodás emberi lényt, akinek megadatott, hogy életéből több mint 90 esztendő ezen a Földön töltsön.

Több mint 30 éve ismerem Bulányi atyát: elsősorban a Bokor közösségbe tartozó, általa lelkesített közös barátaink által, de két-három ízben személyesen is találkozhattunk, amikor Magyarországon jártam. Az évek során megismerhettem meleg és odaadó, jó szívét, és azt a bátorságot, amivel a fősodor ellenében is tudott élni. Minden vele való találkozás meghatározó élmény volt! Együttérzés és bátorítás áradt a személyiségéből, és ez bizony hatást gyakorolt az én életemre is.

A Bokor mozgalom alapelvei mindig mélyen érintettek: elmélyült lelkiség és szellemi fejlődés, ami azután a közösségi, a családi és az apostoli életben nyilvánul meg, Olyan lelkület, ami csak a szükségeset igényli, és kész osztozni másokkal: adni a szükségben lévőknek. Ez a jézusi lelkület nem csak az ő életét jellemezte, de fontos jellemzőjévé lett az általa indított, és magyarok százainak, sőt: talán ezreinek életét megérintő mozgalomnak, a Bokornak.

Számunkra itt, Gujaratban Bulányi atya elképzelései igazi áldássá váltak! Több mint 30 éve immár, hogy Oktatási Támogatási Programunk keretében szegény és peremre szorult gyermekek százait támogathatjuk sokatok áldozatának és nagylelkűségének köszönhetően. Ezért mindig hálások leszünk.

Egy olyan korban, amikor úgy tűnik, hogy az anyagiasság, az intézményesültség és a hamisság uralja a világot, Bulányi atya élete igazi prófétai élet volt. Úgy gondolom, ő is a "pusztában kiáltónak szava" volt. Mindenkit megszólított és megmozgatott: gyerekeket, fiatalokat és felnőtteket egyaránt. Új követelményt állított mindenki elé: az adás követelményét, legyen bármilyen kevés is az, amiből valaki adni tud. Nem egy vonatkozásban visszaidézte és visszahozta a gyakorlatba Jézus tanításának a leglényegét!

Ma egybegyűltetek, hogy elgyászoljatok egy nagy személyes veszteséget, de ugyanakkor ünnepelnetek is kell: ünnepelnetek egy életet, mely sokaknak és sokat adott. Igazán méltó tiszteletadás csak az lehet, ha mindannyian igyekszünk felnőni az általa megfogalmazott magas eszményekhez, és méltóvá lenni gazdag szellemi örökségéhez.

Nyugodjék békében!

Bánatotokban és ünnepléstekben osztozik fivéretek,

Cedric Prakash